

Leevi And The Leavings, Miranda

S mulle lupasit ihmeen,
jota koskaan en kai toivonutkaan,
pikku Miranda.
Kuin kivi putosit maahan,
kun otteen pstit irtoamaan,
pikku Miranda.

Kadut pikku kaupungin,
tynn ihmisi, neti suo katsellessa.
Pitkt hiukset sekaisin,
kuin enkelill tuulessa heiluessa.
Turva kydet jlkeenpin maasta lydettiin,
ne eivt silloinkaan,
oleet paikoilaana.
Ja nyt eivt pehmet seint,
eivt kalteritkaan
en ahdisa,
suo milloinkaan.

Kaikki kummalliset vaatteet
ja ne kummalliset aatteet,
jouita psssi haudoit
tahdon unohtaa.
Samoin suttuisen meikin
ja sen jrjettmn leikin, jota harrastit.

Ei niist saduista koskaan,
toteutunut ainoakaan,
pikku Miranda.
Ei tullut valkoista ratsua,
ei ritari haarniskassaan,
pikku Miranda.

Kadut pikku kaupungin,
tynn ihmisi, neti suo katsellessa.
Pitkt hiukset sekaisin,
kuin enkelill tuulessa heiluessa.
Turva kydet jlkeenpin maasta lydettiin,
ne eivt silloinkaan,
oleet paikoilaana.
Ja nyt eivt pehmet seint,
eivt kalteritkaan
en ahdisa,
suo milloinkaan.

Kaikki kummalliset vaatteet
ja ne kummalliset aatteet,
jouita psssi haudoit
tahdon unohtaa.
Samoin suttuisen meikin
ja sen jrjettmn leikin, jota harrastit.

Lep rauhassa,
pikku Miranda.
Lep ruhassa,
sirkusprinsessa.

Pikku Miranda